

Giovanni Boccaccio: DEKAMERON

AVTOR: Giovanni Boccaccio

NASLOV: Dekameron

ČAS NASTANKA: 14. stoletje n. št.

OBLIKA DELA: Zbirka sto novel

DOGAJALNI PROSTOR IN ČAS: V Dekameronu pisatelj pripoveduje, da se je v letu velike kuge sešlo v Florenci v cerkvi Santa Maria Novella sedem mladih žensk in trije mladeniči. Da bi ušli nevarnostim kuge in žalostnim prizorom v mestu, se vsi odločijo, da se umaknejo v lepo vilo v bližini Florence. V popoldanskih urah krajšajo čas s pripovedovanjem novel. Družba ostane na letovišču dva tedna, vsak dan poslu a deset novel, kateri število naraste v desetih dneh na sto, ker se v petek in soboto ne pripoveduje. V vsakem izmed desetih dni vlada deseterici druga kraljica oziroma kralj.

KNJIŽEVNE OSEBE, NJIHOV ZNAČAJ, DRUŽBENI POLOŽAJ, ŽIVLJ. NAZOR:

COPP DI BORGHESSE DOMENICHI: Včasih je bil častitljiv in ugleden moški, sedaj pa je postal le reven kmet, ki ni imel več svojega premoženja le svojega sokola. Zaljubil se je v plemenito gospo Giovanni, ki pa mu ljubezni ni vračala. Da bi si pridobil njeno ljubezen, se je udeleževal viteških iger in bojev z orožjem, prirejal slavnosti, trosil darove in svoje imetje brezobzirno razsipaval, Giovanna pa tega žal ni opazila.

GIOVANNA: Je plemenita gospa. Veljala je za najlepšo in najljubkejšo žensko v Florenci. Ni se zmenila za to, kar se je zaradi nje godilo in ne za mladeniča, ki je vse to prirejal. Nekega dne pa je soprog gospe Giovanne zbolel in ker je videl, da se mu bliža smrt je napravil oporoko. Prvo se je odločil, da vso njegovo dediščino podedoval njegov že dorasli sin, kasneje pa je oporoko spremenil in za dedinjo postavil svojo ljubljeno Giovanni.

GIOVANNIN SIN: s tem, ko sta se z mamo preselila na kmete se je spoprijateljil z Domenichijem. Postala sta velika prijatelja in deček je rad opazoval, kako zna sokol letati, zato mu je le - ta prav posebno ugajal in si ga je zelo želel. Ker pa je videl, da ga ima gospodar zelo rad, ni upal prosti naj mu ga da. Kasneje deček na smrt zboli in vse kar si želi je sokol. Tega pa zaradi nesrečnih okoliščin žal ne dobi in dečku od žalosti počí srce.

TEMA IN PROBLEM DELA: Novela o sokolu pripoveduje o sedaj revnem kmetu, ki je močno zaljubljen v bogato žensko - pred kratkim vdova - in je za njo zapravi celotno svoje premoženje, ostane mu samo še sokol. Giovanna (vdova) mu ljubezni ne vrača, a ko spozna, da je njen sin na smrt bolan in je vse, kar hoče, sokola, se vdova vda in vseeno sklene, da se bo z Domenichijem (obubožan moški) poročila, le da bi dobila sokola, vendar se ji ne posreči, saj ji ga Domenichi skuha za kosilo, saj drugega ni imel. To pove svojemu sinu, temu pa od žalosti počí srce in umre in nekaj dni zatem umre.

POSEBNOSTI V ZGRADBI, JEZIKU IN NAČINU IZRAŽANJA: Knjiga je sestavljena iz sto novel, ki si jih pripovedujejo štiri ženske in trije moški. Lahko bi celo rekli, da so to zgodbe v zgodbi. Zame je bil jezik zelo razumljiv, saj tako govorimo tudi danes, zato z branjem nisem imela večjih težav.

OSEBNO RAZUMEVANJE IN VREDNOTENJE DELA: Določene novele iz knjige Dekameron so mi bile všeč, nekatere pa tudi ne. Opisujejo Človeške kreposti pa tudi slabosti. Novele so si med seboj zelo različne tako, da mislim, da vsak najde kakšno novelo, ki mu je všeč in morda se celo najde v kateri izmed novel.

IZBRANI ODLOMEK ALI PRIZOR: mene osebno je najbolj pretresel dogodek ko Giovanna izve, kaj je Domenichi storil s sokolom. Bila je zelo žalostna, saj je vedela, da si ga sin zelo želi. Za sina se je bila celo pripravljena poročiti z Domenichijem, ker pa ji ta sokola ni mogel nuditi v obliki, kot ga je sama želela, je bila zelo žalostna. Kljub temu, pa se je precej časa po sinovi smrti poročila z Domenichijem, saj je bila mnenja, da je prav on prav mož, s katerim se bo poročila.